

## ZNAKI ŻYCIA WIECZNEGO ŚWIĘCI, KTÓRYCH CIAŁA NIE ZOSTAŁY NARUSZONE



Współczesna nauka i medycyna rozkładają ręce nad tym cudem. Niepodatność na rozkład, nieoznacza, że ludzkie ciała lub ich części nie rozkładają się przez wiele tygodni, miesięcy, a nawet lat, a niekiedy wieków. Przy tym chodzi o ciała niezabalsamowane oraz pochowane w warunkach, w których należałoby się spodziewać przyspieszonego rozkładu.

Wśród najśłynniejszych świętych, których ciało nie uległo rozkładowi, należy otoczona wielkim kultem św. BERNADETTA, której za życia ukazała się Matka Boska. Została po śmierci pochowana bez balsamowania ani żadnych innych metod zachowania ciała. Ciało Bernadetty ekshumowano w 1909 roku 30 lat po Jej śmierci. Zgodnie z relacjami świadków nie zauważono niemal żadnych śladów rozkładu. W późniejszym czasie miały jeszcze dwie ekshumacje, przy których również nie zauważono żadnych istotnych zmian.

Przykładem innych świętych, których ciała nie uległy rozkładowi są: patron Polski św. Andrzej Bobola, św. Stanisław Kostka, wizjonerka z Bolonii św. Katarzyna de Vign, św. Ojciec Pio, św. Charbel i wielu innych.

**Lista 151 przypadków świętych ciał w Kościele Katolickim żyjących na przestrzeni wieków chrześcijaństwa, które nie uległy do dziś rozkładowi:**

1. ŚW. AGATA
2. ŚW. AGNIESZKA Z MONTEPULCIANO
3. BŁ. ANDRZEJ FRANCHI
4. BŁ. ANIELA Z FOLIGNO
5. ŚW. ANIELA MERICI
6. BŁ. ANIELO Z ACRI
7. BŁ. ANIELO Z CHIAVASSO
8. BŁ. ANTONI BONFADINI
9. BŁ. ANTONI STRANCONE
10. BŁ. ANTONINA Z FLORENCJI
11. ŚW. BENEDYKT MOOR
12. ŚW. BERNADETTA SOUBIROUS
13. ŚW. BERNARDYN Z SIENY
14. ŚW. KATARZYNA DE VIGN Z BOLONII
15. ŚW. KATARZYNA Z GENUII
16. ŚW. CECYLIA
17. ŚW. KAROL BOREMEUSZ
18. ŚW. KAROL Z SEZZE
19. ŚW. KLARAZ Z ASYŻU
20. ŚW. KLARA Z MONTFFALCO
21. ŚW. KRYSPIŃ Z VITERBO
22. ŚW. DIDICUS Z AKALI
23. ŚW. EUSTACHY
24. ŚW. FERNANDO III
25. ŚW. FRANCISZKA Z RZYMU
26. ŚW. FRANCISZEK SALEZY
27. BŁ. FRANCISZEK Z FABRIANO
28. CZCIGODNY FRANCISZEK GONZAGA
29. BŁ. GABRIEL FERETTI
30. BŁ. GANDOLFO Z BIASCO
31. BŁ. HELENA ENSELMINI
32. ŚW. IGNACY Z LACONI
33. ŚW. IGNACY Z SANTHIA
34. BŁ. IMELDA LAMBERYINI
35. BŁ. JAN Z BITECTO

36. BŁ. JAN OLDO
37. ŚW. JAN Z MARCH
38. BŁ. JAN Z PIEVE
39. BŁ. JAN Z STREPAR
40. ŚW. JAN MARIA VIANNEY
41. BŁ. JANE MARY OF MAILLE
42. ŚW. JANINA Z SIGNY
43. ŚW. JANINA Z VALOIS
44. ŚW. JAN BOSCO
45. ŚW. JÓZEF Z CUPERTINO
46. ŚW. LUDWIK BERTRAND
47. BŁ. ŁUCJA Z NANUI
48. ŚW. MAŁGORZATA Z CASTELLO
49. ŚW. MALGORZATA Z CARTONY
50. BŁ. MAŁGORZATA Z LORRAINE
51. BŁ. MAREK MARCONI
52. CZCIGODNA MARIA Z AGREDY
53. BŁ. MARIA ASSUNTA PALLOTTA
54. BŁ. MARIA MAGDALENA MARTINENGO
55. BŁ. MATTHIA-NAZZAREL
56. BŁ. MIKOŁAJ FACTOR
57. ŚW. PACYFIK Z SAN SEVERINO
58. ŚW. PASKAL BAYLON
59. BŁ. FILIPA MARERI
60. ŚW. PIUS X
61. ŚW. RÓŻA Z VITERBO
62. BŁ. SEBASTIAN Z APARICIO
63. ŚW. SERAFIN Z MONTEGRANARO
64. ŚW. SPERANDIA
65. BŁ. SALOMEA Z KRAKOWA
66. ŚW. WERONIKA Z GIULIANI
67. ŚW. VINCENT PALLOTTI
68. ŚW. ZYTA
69. ŚW. ALBERT WIELKI
70. ŚW. ALPHAGE Z CANTERBERY
71. BŁ. ALFONI Z OROZCO
72. ŚW. ANDRZEJ BOBOLA
73. BŁ. ANIELO Z BORGO SAN SEPOLCRO
74. ŚW. ANNA MARIA TAIGI
75. ŚW. ANTONI MARIA ZACCARIA
76. ŚW. ANTONI
77. BŁ. ARCHANIELA GIRLANI

78. ŚW. BENEZET
79. BŁ. BERNARD SCAMMACCA
80. BŁ. BERTRAND Z GARRIGUA
81. ŚW. KAMIL DE LELLIS
82. CZCIGODNA KATARZYNA DE CRISTO
83. ŚW. KATARZYNA LABOURE
84. ŚW. CHARBEL MAKHLOUF
85. ŚW. KATARZYNA Z RICCI
86. ŚW. KATARZYNA Z SIENY
87. ŚW. COLOMAN
88. ŚW. CUTHBERT
89. ŚW. DOMINIK SAVIO
90. ŚW. EDMUND RICH Z CANTERBERY
91. ŚW. EDWARD SPOWIEDNIK
92. ŚW. ETHELDREDA
93. BŁ. EUSTACHIA CALAFATA
94. ŚW. FRANCISZEK Z PAOLI
95. ŚW. FRANCISZEK KSAWERY
96. ŚW. JERZY PRECA
97. ŚW. GERMINA COUSIN
98. ŚW. GUTHLAC
99. ŚW. FLANNIBAL MARIA DI FRANCIA
100. ŚW. HERCULANUS Z PIEGARO
101. ŚW. HUGO Z LINCOLN
102. ŚW. ISIDORE THE FARMER
103. ŚW. IDESBALD
104. BŁ. JAN Z BLANLONIBUS
105. CZCIGODNY JAN OF JEZUS MARY
106. ŚW. JANINA FRANCISZKA DE CHANTAL
107. ŚW. JOANNA DE LESTOUUAC
108. BŁ. JAN Z CHIARAMONTE
109. ŚW. JAN OD BOGA
110. ŚW. JAN OD KRZYŻA
111. ŚW. JAN SOUTUORTH
112. ŚW. JULIA BILLART
113. ŚW. JÓZEFAT
114. BŁ. KAROL Z AUSTRII
115. ŚW. LUIZA DE MARILLAC
116. ŚW. LUDWIG ORIONE
117. ŚW. LUCJA FILLIPINI
118. ŚW. MAGDALENA ZOFIA BARAT
119. BŁ. MAFALDA Z PORTUGALI

120. BŁ. MAŁGORZATA Z SAVOY
121. ŚW. MARIA GORETTI
122. ŚW. MARCIN DE PORRES
123. CZCIGODNA MARIA VELA
124. BŁ. MARIA BANESI
125. ŚW. MARIA MAGDALENA DE RAZZI
126. ŚW. MIKOŁAJ Z TOLENTINO
127. BŁ. OSANNA Z MANTUI
128. ŚW. OJCIEC PIO Z PIETRELCINY
129. BŁ. PAULA Z FRASSINETTI
130. ŚW. PEREGRINE LAZIOS
131. BŁ.PIOTR CHIGENZI
132. ŚW. FILIP NERI
133. ŚW. PIOTR JULIAN EJMARD
134. ŚW. RITA Z CASCIA
135. ŚW. ROMUALD
136. ŚW. RÓŻA Z LIMY
137. ŚW. RÓŻA FILIPA DUCHESNE
138. BŁ. SYBILA BISCOSSI
139. ŚW. SILVAN
140. ŚW. STANISŁAW KOSTKA
141. ŚW. TERESA Z AVILI
142. ŚW. TERESA MAŁGORZATA OD ŚWIĘTEGO SERCA
143. ŚW. UBALD Z GUBBIO
144. ŚW. VINCENT DE PAULI
145. ŚW. WALHEOF
146. ŚW. WERBURGH
147. ŚW. WITHBURGA
148. ŚW. WUNIBALD
149. BŁ MARIA OD BOSKIEGO SERCA
150. CZCIGODNA MATKA MARIA OD JEZUSA
151. ŚW. MARIANN DE JESUS TORRES



**PASCHALIS BAYLON YUBER**  
**1540-1592**

**Paschalis Baylon Yubero** (znany także jako Pascal Bailon, nazywany niekiedy Serafinem Eucharystii) urodził się w *Torre Hermoza w Aragonii* (północna Hiszpania) **16 maja 1540 r.**

Jego rodzice, Marcin Baylon i Elżbieta Yubero, byli pobożnymi, drobnymi rolnikami. Nie stać ich było na kształcenie dzieci. Paschalis jako pasterz, najpierw trzody rodzinnej, a potem u obcych, miał wiele czasu na czytanie żywotów Świętych i innych pobożnych księzek (sztuki czytania podobno nauczył się sam, prosząc o pomoc przygodnych podróżnych). Nie obserwowany przez nikogo, oddawał się modlitwie i praktykom pokutnym, aż do krwawych biczowań.

Kiedy miał 24 lata, wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych (alkantarzystów, franciszkanów ściślejszej obserwacji), którzy mieli swój konwent w Montfort w

poblizu Walencji. Z powodu zaniedbanego wyglądu nie chciano go przyjąć do klasztoru. Jednak wkrótce po przyjęciu przełożeni przekonali się o jego zaletach i chcieli doprowadzić go do kapłaństwa. Paschalis jednak błagał, by mógł pozostać bratem zakonnym - i tak też się stało. Uświęcenie swoje widział w zjednoczeniu z Bogiem i w sumiennym wypełnianiu najniższych obowiązków w klasztorze. Najbardziej cenił sobie zajęcie furtiana. Dawało mu to bowiem wiele okazji do znoszenia przykrości, do upokorzeń, a równocześnie do pełnienia posługi wobec potrzebujących.

Jego dewizą życiową były słowa: *"Dla Boga i Zbawiciela potrzeba mieć serce dziecka, dla bliźniego serce matki, dla siebie - serce sędziego"*.

Paschalis miał szczególną cześć dla Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. W zamian za bezgraniczne oddanie Pan Bóg obdarzył go *darem kontemplacji, czytania w sercach i sumieniach ludzkich oraz charyzmatem proroczym*. Te właśnie nadprzyrodzone dary i zalety były przyczyną wezwania brata Paschalisa przez przełożonego generalnego do klasztoru w Paryżu. Długą drogę z Walencji do Paryża Paschalis odbył pieszo. We Francji panoszyli się wtedy hugenoci-kalwini. Zakonnik często prowadził z nimi dyskusje i odpowiadał na ich zarzuty. Ze szczególnym żarem bronił prawdy o realnej obecności Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. To ścierało na niego gniew jego przeciwników tak dalece, że pewnego dnia w pobliżu Orleanu rozjuszony tłum omalże go nie ukamienował (**1576**).

Po nieco dłuższym pobycie w klasztorze paryskim, gdzie budował wszystkich obserwancją zakonną, Paschalis został ponownie przeniesiony do klasztoru w okolicy Walencji, w Hiszpanii. Tam ciężko zachorował. Zmarł **17 maja 1592 roku**, w dniu, który sam przepowiedział. Dzień śmierci, tak jak i dzień jego urodzin, były uroczystością Zesłania Ducha Świętego.

Legenda głosi, że w czasie Mszy świętej pogrzebowej, odprawianej za spójność jego duszy, Paschalis miał dwa razy otworzyć oczy: w czasie podniesienia Hostii i kielicha, by po raz ostatni uczcić ukochanego Zbawiciela pod postaciami chleba i wina. Miała to być nagroda za to, że tak często i żarliwie przy każdej okazji uczestniczył w ofierze Mszy świętej i że często nawiedzał Pana Jezusa w mijanych kościołach.

Paschalis pozostawił po sobie około 20 niewielkich traktatów dogmatycznych i ascetycznych. Ich treść wskazuje, że napisał je nie prosty brat zakonny, prawie analfabeta, ale wytrawny teolog.

Tak liczne cuda działy się za wstawiennictwem sługi Bożego, że już w kilkanaście lat po śmierci doczekał się wyniesienia do chwały ołtarzy: **29 października 1618 r.** Paweł V beatyfikował go, a Aleksander VIII wpisał go uroczysto do katalogu świętych **16 października 1690 r.** W nagrodę za szczególne nabożeństwo do Eucharystii Leon XIII (tercjarz franciszkański) ogłosił w roku **1897** prostego brata

zakonnego *patronem stowarzyszeń i kongresów eucharystycznych*. Patronuje też kucharzom i pasterzom oraz kobietom poszukującym męża (które proszą, zwłaszcza w Hiszpanii i we Włoszech, żeby był tak dobry i przystojny jak św. Paschalis). Grób Paschalisa w Villareal (prowincja Castellón w Hiszpanii) został zbezczeszczony w czasie hiszpańskiej wojny domowej 1936-1939; relikwie spalono.

**W ikonografii** św. Paschalis przedstawiany jest w habicie lub jako pasterz, czasami z kijem pasterskim. Bywa ukazywany jako adorujący Chrystusa w monstrancji. Jego atrybutami są także krzyż, hostia, monstrancja.

---

Opracowanie: P.B.Wiśniewski  
08.10.2019